

stilles til Kongen, og endelig er der en Forbedring i deres Kaar ved at tillægge dem en Understøttelse som Tillæg til deres Pension. Naar jeg nu undersøger, hvorledes den Officeer, som er Gjenstand for denne Forespørgsel, er stillet i saa Henseende, saa finder jeg, at han i sin Tid, i 1860, har søgt om et Embede under Toldfaget. Den ærede Forespørger sagde, at det var blevet ham tilbudt, det er mig ikke bekjendt om det er blevet ham tilbudt, men jeg veed, at han har søgt det; jeg har Ansøgningen liggende. Dette Embede er blevet ham tilstaaet, og han har senere begjært sig fritaget for det, fordi han meente ikke at kunne skaffe Cautionen tilveie. Jeg vil ikke nærmere undersøge dette Forhold, men jeg troer, det maa indrømmes, at der derved er vist fra Regjeringens Side en Bestræbelse efter at berede denne Mand en gunstigere Skjæbne. Hvad den af mig nævnte Tjeneste i Forstærkningen angaaer, troer jeg ikke, at den paagjældende Officeer har ansøgt om Ansættelse i Forstærkningen, og der har altsaa ikke været Leilighed til at tilstaae eller nægte ham en saadan. Hvad angaaer ny Afstedigelse med Forfremmelse til en høiere Charge, da har den paagjældende Officeer søgt derom tilligemed mange Andre, og jeg har til ham personlig erklæret mig derhen, at det ikke var muligt, at jeg kunde finde mig foranlediget til at indstille ham til Hans Majestæt Kongen til en saadan ny Afstedigelse med Forfremmelse til en høiere Charge; men jeg har i de foreliggende Omstændigheder ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foretrække ham for Andre. Der er, som jeg bemærkede, en saadan Mængde meget hæderlige Officere, der ønskede en saadan Anerkjendelse, at jeg har maattet tage i Betænkning at fremdrage Enkelte, og i hvert Tilfælde er det nærværende Tilfælde ikke af en saadan Natur, at de almindelige Betænkligheder, som jeg nævnte, ikke ogsaa ere tilstede med Hensyn til den paagjældende Officeer. Han er ikke udelukket fra en saadan Anerkjendelse, men, som sagt, jeg kan ikke finde tilstrækkelig Anledning til at drage ham frem fremfor saa mange andre hæderlige Mænd. Hvad endelig en Forbedring i den paagjældende Mand's Kaar angaaer, da skulde jeg

tage meget i Betænkning, naar jeg seer hen til de uhyggelige Kaar, hvorunder saa mange affledigede Officere leve, at modsætte mig et Dulle fra Rigsdagen i saa Henseende. Skulde den paagjældende Officeer's Sag have gjort det Indtryk paa det høie Thing, at et Flertal her skulde bestemme sig for at tilstaae ham en Forbedring i hans Kaar enten som Tillæg til hans Pension eller som livsvarig Understøttelse, da skal jeg ikke modsætte mig det. Jeg har nu længe lagt Beslag paa det høie Things Opmærksomhed. Jeg har, som sagt, troet at burde udtale mig lidt almindeligt om disse Forhold, og jeg haaber ogsaa, at den ærede Forespørger vil finde sin Forespørgsel besvaret. Om jeg end ikke har besvaret den saa kategorisk, som jeg kunde, troer jeg dog, at han i mine Uttringer vil finde et tilstrækkeligt Svar.

C. B. Nyholm: Da jeg før bad om Ordet, havde den høitærede Krigsminister endnu ikke udtalt sig. Jeg skal med Hensyn til hans Foredrag ikke indlade mig paa at følge ham i de almindelige Bemærkninger, hvormed han aabnede sin Tale, da det forekommer mig, at de ikke nærmest vedrørte den foreliggende Sag. Derimod skal jeg vende tilbage til selve den Sag, som er Gjenstand for Forespørgselen. Jeg skal gjøre det, fordi det forekommer mig, at den høitærede Krigsministers Svar paa selve dette Punkt ikke var aldeles klart. Forespørgselen gaaer jo ud paa at æsse Krigsministerens Svar paa, hvorvidt han mener, at Billighed taler for at give Capitain Beck en Opreisning; men dette Spørgsmaal forekommer mig ikke fuldkommen klart besvaret af Ministeren, og jeg troer, at det saavel for Thingets Skyld som ogsaa for Capitain Beck's Skyld er af Bigtighed, at det under disse Forhandlinger kan komme rigtigt klart frem, hvad der egentlig er nærværende Forespørgsels Hensigt og Sagens Gjenstand. Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til de factiske Oplysninger, som bleve givne af den ærede Forespørger; jeg skal ikke dvæle ved enkelte Udtryk og Bemærkninger i hans Foredrag, der efter min Mening ikke vare ganske nøiagtige eller ganske heldige, da jeg i det Væsent-